

благъ Богъ, къмъ Когото отиваме, има тази вѣчна свобода за развиване на човѣшката душа. Затова не казвайте, че много знаете, но приложение трѣбва. Азъ не казвамъ, че не знаете, но трѣбва да знаете още толкова, колкото знаете сега.

Благъ е Богъ! И ние трѣбва да бъдемъ благи, или да носимъ Божиата благодѣть навсѣкѣ, а като я носимъ, ще покажемъ, че азъ вѣрвамъ въ Бога. Защото ако азъ говоря и не изпълнявамъ, това е лъжа; ако пъкъ говоря и изпълнявамъ, това е велика Истина. Щомъ е велика Истина, това е свобода за мене, свобода и за всичкитѣ.

Желая сега всички да вървите къмъ вѣчно възходящото, и душата ви да се пълни съ Божиата благодѣть. И като излизате вечерно врѣме да си поисквате отъ всѣка звѣзда по малко медецъ, по малко свѣтлинка, да се разшири ума ви, да се облагороди сърцето, ви, да се засили волята ви и тогава ние ще можемъ да се разбираме по-добрѣ.

Бесѣда, държана отъ Учителя, на 17 януарий,
1926 год. въ гр. София.
